



72. Henryk Zieliński w domu, na początku lat pięćdziesiątych.
Zbiory własne Juliusza Zielińskiego

kapitulacji Rzeczypospolitej Niemcy zmusili ją do opuszczenia Grudziądza¹⁵. W Krakowie podjął studia na tajnych kompletach Uniwersytetu Jagiellońskiego, prowadząc jednocześnie wciąż ożywioną korespondencję z pozostałymi kolegami z obozu jenieckiego. Współpracował także w jakimś zakresie z polskimi organizacjami konspiracyjnymi (choć nie był zaprzysiężonym żołnierzem) rozwijając podziemne gazetki. Po wkroczeniu do Krakowa wojsk radzieckich i wznowieniu legalnej i jawnej działalności polskiego uniwersytetu kontynuował studia historyczne u prof. Józefa Feldmana, a po jego śmierci u prof. Kazimierza Piwarskiego. Równocześnie aktywnie działał w studenckiej organizacji Bratniej Pomocy¹⁶, której patronem w Krakowie był prof. Stanisław Pigoń. Przez pewien czas, w roku 1947, Ojciec był wiceprezesem „Bratniaka”. Podczas studiów mieszkał najpierw w domu akademickim, potem przez rok u Jerzego Turowicza przy ul. Krup-

¹⁵ Ponieważ wyszła za mąż za osobę pochodzącą spoza Pomorza, nie mieli jako małżeństwo prawa do zamieszkania na terenach przyłączonych do Rzeszy i zmuszeni zostali do przeniesienia się do Generalnego Gubernatorstwa.

¹⁶ Legitymację nr 340 tej organizacji wystawiono mu 19 III 1945 r.

Chyba
przenieść
dalej,
moje

na str. 15?

do podtytu

„Profesor

78
OK.

Hj
OK.

OK.

OK.